

Держава – це та мета, за яку боролася і бореться Україна.

Дмитро Донцов

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 4 (14417), 23 СІЧНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Людяність – найбільша цінність світу

27 січня світ вшановує пам'ять жертв Голокосту – 6 мільйонів євреїв, знищених нацистами під час Другої світової війни. Цей день обрали тому, що саме тоді найбільший нацистський табір смерті в Освенцимі у Польщі був звільнений бійцями 60-ї армії 1-го Українського фронту в 1945 році. Визволителі побачили близько 7 тисяч виснажених в'язнів, переважно євреїв, яких нацисти не встигли знищити або вивести, газові камери, крематорії, склади з речами вбитих та інші докази масового знищення людей.

Скупні цивільні та військові втрати України в роки Другої світової війни склали 8–10 мільйонів осіб. Загальну кількість загиблих українських євреїв можна оцінити в 1 мільйон і більше.

У Білій Церкві під час нацистської окупації загинуло близько 4,5 тис. євреїв. Це становить майже половину єврейського населення міста в порівнянні з довоєнним періодом, що відповідає у відсотковому вимірі відповідним оцінкам по Київщині та Україні в цілому.

Вижити вдалося небагатьом. За підтримки земляків окремим жертвам нацистів вдалося врятуватися.

На Стіні Пошани в Яд Вашем – Меморіальному комплексі Катастрофи і героїзму єврейського народу в Єрусалимі – розміщено прізвища 15 білоцерківців, які зараховані до числа Праведників народів світу – тих, хто рятував євреїв під час Голокосту.

Розповісти про декого з тих, чий імена закарбовані в Меморіалі, редакція звернулась до відомого краєзнавця, кандидата історичних наук **Сергія Івановича БУРЛАКИ**.

Почну розповідь з історії двох білоцерківських родин – української Костюшків та єврейської Горобцових. Вони познайомилися на початку 1930-х років, коли Костюшкам довелося переїхати з півночі Київщини. Там вони потрапили до переліку куркульських господарств, втратили майже все своє майно і змушені були вибиратися з рідних місць, щоб не зазнати подальших репресій. Так вони опинилися у Білій Церкві. Влаштуватися на роботу в той час було складно: потрібна була місцева прописка, якої в них, звісно, не було. Допоміг їм у цьому Леонід Горобцов, який працював виконробом в організації з будівництва доріг. Продовольчі картки, що надавали за виконану роботу, дали можливість Костюшкам врятуватися від голоду, що лютував на той час. Йшов 1933 рік... Вони були щиро вдячні Горобцову. Знайомство переросло в дружбу, збиралися на свята сім'ями, допомагали одне одному.

З початком окупації Білої Церкви німцями настала черга Костюшків допомогти своїм єврейським друзям. Леонід довго переховувався від німецьких каральних органів, приховуючи свою національність і використовуючи документи, видані на іншу особу. Проте в серпні 1943 року над ним нависла загроза викриття й арешту.

Йому нікуди було тікати, окрім своїх давніх знайомих Костюшків. Незважаючи на ризик жорстокого покарання, ті не відмовили у притулку. Вдень він ховався у підвалі, на ніч непомітно перебирався до сараю.

Восени 1943-го додався ще один втікач – племінник Горобцова Григорій М'яковський. Після того, як у Білій Церкві розпочалися масові розстріли євреїв у серпні 1941 року, йому разом з матір'ю вдалося вибратися з міста. Блукаючи округою, вони дісталися до Васильково, де переховувались у покинутих будівлях та на кладовищах. Допоки геть знесилені не зустріли Параску Погорілу – молодшу вдову й матір трьох дітей. Параска сховала їх у себе вдома і впродовж двадцяти місяців ділила порівну свої мізерні харчі між своїми дітьми та підліткими євреями. Щоб полегшити тягар, який впав на неї, Григорій іноді покидав свій притулок і знаходив тимчасовий підробіток у навколишніх селах. Звісно, видаючи себе за іншого, приховуючи національність. Це було дуже ризиковано, тому що в разі викриття на нього чекала смерть.

У жовтні 1943-го Григорій вчергове відправився на пошук заробітку й знайшов роботу на декілька тижнів у сусідньому селі. Проте, коли він зібрався повернутись у дім Параски, цьому завадили запеклі бої між німецькою та радянською арміями, що точилися навколо. Не маючи іншого вибору, Григорій подався в Білу Церкву до Костюшків, де вже переховувався Леонід Горобцов. Можна уявити, який непростий вибір постав перед Костюшками. Вони його зробили, і дядько з небожем залишилися у підвалі.

Але це ще не кінець історії. Тривога за долю матері змусила Григорія відправитися на її пошуки. Проте йому не вдалося перетнути лінію фронту і, повернувшись до Білої Церкви, він упав знесиленний прямо посеред вулиці. Доля й тут не зрадила його – Григорія знайшов і підібрав Микола Навроцький, знайомий сім'ї М'яковських ще з довоєнних часів. Весь останній місяць перед звільненням від фашистів Микола разом з дружиною переховували Григорія у себе вдома й піклувалися про нього.

Після війни Григорій, його мати й дядько Леонід поселилися в Києві і зберігали дружні відносини зі своїми рятівниками.

Саме з їхньої ініціативи 30 листопада 1997 року Олександр і Марія Костюшки, їхній син Петро, Параска Погоріла, а також Микола Навроцький та його дружина були нагороджені почесними званнями «Праведник народів світу».

Ось така непересічна історія, в якій допомогу українській сім'ї Олександра Костюшка спочатку під час Голодомору надає єврей Леонід Горобцов, а згодом вони рятують в роки Голокосту його самого та племінника Григорія М'яковського. Висновки читачі нехай зроблять самі.

В наших серцях

Скільки горя і сліз приніс ворог-московит на українську землю... Ніколи й нізащо ми не пробачимо виродків, які вбивають синів і доньок України за те, що стали на захист Батьківщини.

Двадцятивосьмирічним залишиться уже навіть білоцерківець **Андрій Аркадійович КАСЬКО**, головний сержант, командир взводу зв'язку батальйону безпілотних систем військової частини А 495.

Загинув наш захисник 15 січня під час виконання бойового завдання в районі Терсянки Новомиколаївського району Запорізької області.

Захищаючи Україну, загинув **Олексій Миколайович ОМЕЛЬЧЕНКО**, сержант, 49-річний боець в/ч А 4010.

Поліг воїн у бою 13 січня в районі Костянтинівки Краматорського району на Донеччині.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким героїв. Вічна пам'ять полеглим воїнам.

Сан Саніч. Олександр Марченко. «Каменяр». Кажуть, що депутати не воюють... Що українці, які досягли чогось тяжкою працею і стали підприємцями, не воюють і дітей своїх ховають...

Знаю – він б'ється й досі...

Ти загинув у бою в перші дні повномасштабної війни. Коли ворог був на околицях Києва. Загинув як воїн. Прикриваючи відхід своїх. Поруч був важко поранений племінник... Ну, з тих, що «не воюють».

А насправді воюють чоловіки і воїни. А ти був Воїн. Та й жив ти, як воїн. «Каменяр». Лупав скалу. Йшов проти течії. Був надзвичайно непоступливим. Твердим. Органічним. Цілісним.

Бізнес, що давався важкою працею, постійно атакували.

Приєднався до політичної боротьби. До «Свободи». Виграв мажоритарку на скандальному окрузі № 90 на Київщині, у втатині Засух, у 2012 році. Виграв за уподобаннями мешканців і навіть за протоколами з мокрими печатками. Але перемогу просто нахабно вкрали і віддали провладному Віталію Чудновському. (До речі, почитайте його політичну біографію і поцікавтеся, де тепер воює.) Але Сан Саніч був не з тих, хто здається.

На позачергових парламентських виборах в Україні 2014 року знову балотувався в окрузі № 90 від ВО «Свобода» і здобув перемогу, винісши провладного кандидата. Причому здобув перемогу в час, коли «Свободу» колективно топили, вкравши проходження до парламенту (тоді всі екзитполи засвідчили подолання прохідного бар'єру, а ЦВК – ні).

В парламенті Сан Саніч, хоч і без фракції та в опозиції, проявив себе надзвичайно гідно і результативно.

Хоча основною роботою був фронт. Не вилазив з нього, тягнуло до рідної, легендарної тепер білоцерківської 72-ки. Волонтерів. Воював. 10 серпня 2014 року внаслідок обстрілу українських позицій системою «Смерч» був поранений під Красним Лучем.

Одужав. І знову на фронт.

Тому 24 лютого 2022 року не було сумніву, де буде Сан Саніч. Він був у самому горнілі бою. В Мошуні.

Не як депутат. І не як підприємець. Як Чоловік і Воїн. Хоча не знаю, як це насправді розділити в органічній людині.

7 березня 2022 року свій бій Сан Саніч продовжив з Неба. Б'ється там і досі. Нині йому було 61. Знаю, Сан Саніч і там продовжує боротьбу. Війна ж ще не закінчилася.

П.С. Особлива подяка за тихі добрі справи, які безкорисливо робив для людей. Особливо за постійну опіку і підтримку легендарного воєначальника ОУН-УПА Теодора Дячуна... Б'єте їх нині з неба разом. В одній лаві...

Юрій СИРОТЮК, український громадсько-політичний діяч, заступник голови ВО «Свобода», у 2014–2015 роках – доброволець роти «Карпатська Січ», після 24 лютого 2022 р. – боець 5-го окремого штурмового полку ЗСУ

Основний блок питань, які були ухвалені під час чергового засідання виконавчого комітету, стосувався соціального напрямку. Про це детально інформують офіційні джерела.

Починаємо рік із важливого – соціальної підтримки жителів громади

Соціальне таксі: хто і як може скористатись

Цю послугу, відповідно до ухваленого Положення, надаватимуть дві комунальні установи: Територіальний центр надання соціальних послуг ім. Петра Новотні та Білоцерківський центр комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю «Шанс». (Про початок роботи таксі й телефони, за якими можна замовити послугу, буде повідомлено додатково.)

Безоплатно соціальним таксі зможуть користуватися особи, які зареєстровані на території Білоцерківської громади і перебувають за допомогою технічних засобів реабілітації (милиць, палиць, крісел колісних, ходунців тощо):

- ▼ особи з інвалідністю 1 та 2 груп;
- ▼ діти з інвалідністю;
- ▼ громадяни похилого віку, хворі

(з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги, визнані такими в порядку, затвердженому МОЗ;

▼ особи, які проходять лікування методом гемодіалізу, хіміотерапії або променевої терапії;

▼ особи з інвалідністю внаслідок війни 3 групи;

▼ члени сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України, які мають інвалідність 3 групи;

▼ учасники масових або індивідуальних офіційних заходів, визначених за соціальною ознакою/категорією/статусом;

▼ клієнти центрів на умовах надання послуг.

Право скористатися транспортною послугою безоплатно також матимуть і військовослужбовці, які перебуватимуть в громаді на лікуванні та пересуватимуться за допомогою технічних засобів реабілітації.

Безоплатно перевозитимуть клієнтів у межах громади, щоб доставити їх до:

- ▼ лікувально-профілактичних,

санаторно-оздоровчих, реабілітаційних та навчальних закладів, закладів культури, закладів, що надають соціальні послуги, протезно-ортопедичних підприємств та майстерень, центрів правової допомоги, центрів надання адміністративних послуг, інших закладів соціальної сфери;

▼ місцевих структурних підрозділів органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;

▼ судових установ;

▼ автомобільних та залізничних вокзалів;

▼ офіційних місць проведення соціальних, культурно-масових та спортивних заходів.

Однак транспортна послуга безоплатно надаватиметься не частіше ніж раз на тиждень, всі інші – платно. Її надаватимуть в межах Білоцерківської громади та, як виняток, в межах Київської області.

Підтримка захисників України та їхніх родин

Відповідна програма діє в місті вже не один рік. Розглядаючи її виконання в нинішньому році, члени виконкому акцентували на деяких важливих нововведеннях. Зокрема, зупинилися на Порядку надання грошової допомоги для компенсації витрат за санаторно-курортне лікування або відпочинок. Йдеться про те, що члени сімей загиблих військовослужбовців, маючи дітей до 18 років, можуть отримати компенсацію з місцевого бюджету на їхній відпочинок. Цього року така компенсація становить до 16 тис. 640 грн.

Крім того, збільшено суми на встановлення пам'ятних знаків на могилах загиблих (померлих) захисників, які не поховані на Алеї Героїв, – компенсація за пам'ятник становитиме 86 тис. 470 грн, на облаштування виділятимуть 25 тис. 941 грн.

З'явився й новий вид надання одноразової грошової допомоги – військово-службовцям, які повернулися з полону. Вона становитиме 15 прожиткових мінімумів, наразі це 49 тисяч 920 грн.

Зросла одноразова допомога поважним ювілярам

Для здійснення привітання жителів Білоцерківської громади, які відзначають 90-річчя, 95, 96, 97, 98, 99 років, надаватимуть 3000 грн; які святкують 100-річний ювілей і більшу дату, – 5000 грн.

Митець на клітинному рівні

◆ «Бувають книги лагідні, а бувають ті, які відкриваєш – і ніби світло потрапляє в тріщину реальності». Такими словами починається буктрейлер, створений за мотивами збірки юнацьких творів «Митець на клітинному рівні» працівниками бібліотеки-філії № 2. Його мали можливість переглянути колеги-бібліотекарки та інші гості, запрошені на презентацію альманаху молодіжної групи літературної студії «Олександрійський бульвар», які не побоялися в лютий зимовий дощ і ожеледицю дістатися до бібліотеки. І подія була того варту.

◆ Студійці майже два місяці після виходу книжки очікували зимових канікул – діти, які прийшли на перше заняття в лютому 2018 року десятирічними, стали студентами, роз'їхалися різними містами, дехто опинився за кордоном. Три роки вони могли зустрічатися лише онлайн і з величезною радістю нарешті побачилися в затишному залі книгозбірні, на базі якої працює студія.

◆ Після вітального слова завідувачки книгозбірні Світлани Линник керівниці літературної студії Ганна Ручай розповіла про доробок студійців у кожному випуску альманаху, яких налічується вже шість.

◆ Присутні дізналися, що Марія Хілініч і Альона Коляда займаються в студії від початку її створення, з 2018 року. Згодом приєдналася Зореслава Клименко та наймолодша учасниця – Юля Шинкаренко, якій зараз 14 років. А Тетяна Лозовицька, Арсеній Винник і Альона Пічкур долучилися 2025 року, але кожен вже мав цікаві твори, якими змогли поділитися з читачами.

◆ Юні автори читали свої тексти, в яких поєдналися сюрреалізм і абсурдизм, патріотичні мотиви та глибока лірика, які наповнені дивовижними, а подекуди й «дикими» метафорами та філософськими

роздумами про те, що хвилює та дивує молодь і не залишає байдужим жодного слухача.

◆ У читальній залі панувала тепла родинна атмосфера, тому що батьки та друзі талановитих літераторів активно долучилися до організації заходу й залюбки взяли в ньому участь.

◆ Читачі відгукувалися про юнацькі твори як про поезію з глибоким змістом і раділи за молодь, яка, попри складне сьогодення, не втрачає надії, адже є інтелектуальним фондом України. «З такою молоддю ми нездоланні», – зауважила читачка бібліотеки Ганна Баланюк.

◆ Для когось із присутніх твори студійців виявилися трохи меланхолійними, а для когось стали глибинним переосмисленням того, що відбувається навколо. Юнацька рефлексія і гостра реакція на людську злість і байдужість, які особливо помітні на тлі грізних подій. Це діти війни, інше покоління, котре все бачить інакше, мислить по-своєму, але, безперечно, в Україні з такою молоддю, здатною тверезо мислити, є майбутнє.

◆ Захід прикрасили виступи маленьких «зірочок» із дитячо-юнацького клубу за місцем проживання «Перлина», які з запалом, емоційно заспівали патріотичних пісень.

◆ Наостанок члени волонтерського штабу «Українська команда Київщини» вручили авторам альманаху пам'ятні подарунки на знак вдячності за внесок у розбудову української культури.

◆ Студійці щиро подякували бібліотекаркам та всім, хто долучився до їхнього свята й розділив з ними натхнення і радість творчості.

Ніна КВАША

...Даруй літа щасливії нашій славній Україні

У бібліотеці-філії № 5 вже не перший рік проводиться міський онлайн-конкурс колядок «Радуйся, земле, коляда іде!», до якого долучаються всі охочі: читачі, друзі книгозбірні та просто творчі особистості.

В цьогорічному конкурсі взяли участь понад 60 колядників різних вікових категорій, які представили більше 30 колядок, щедрівок та театральних інсценівок.

Журі у складі Олени Фастівської – депутатки Білоцерківської міської ради та очільниці ГО «Біла Церква туристична» (голова журі), Майї Боженко – провідної бібліотекарки філії № 5, Дар'ї Сушкової – дипломантки і переможниці багатьох українських і міжнародних музичних конкурсів та читачки книгозбірні, оцінювало виступи за наступними критеріями: творчий задум та його втілення, артистичність виконання, оригінальність та умінь донести зміст твору до слухачів, мовна й сценічна культура, вокал, автентичність тощо.

У виставковій залі книгозбірні відбулося нагородження переможців.

На початку заходу у виконанні Дар'ї Сушкової прозвучала мелодія всесвітньо відомого твору Миколи Леонтовича «Щедрик».

З вітальним словом до присутніх звернулася голова журі Олена Фастівська, яка подякувала дітлахам за чудові колядки та щедрівки й побажала подальших успіхів і миру.

Привітала та нагородила переможців Олександра Нагорна, директорка Білоцерківської ЦБС ім. П. Красножона.

бібліотеки для дітей; Емма Ніколайчук, читачка бібліотеки-філії № 4 сімейного читання; Стелла Головатенко, читачка бібліотеки-філії № 2;

◆ I місце здобули: Вероніка Поліщук, читачка бібліотеки-філії № 6; Аліса Федорко, читачка бібліотеки-філії № 5.

◆ Гран-прі отримала наймолодша учасниця – п'ятирічна Дар'я Ерохіна.

В СЕРЕДНІЙ ВІКОВІЙ КАТЕГОРІЇ

◆ Приз глядацьких симпатій отримав Дмитро Бабушкін, читач бібліотеки-філії № 3;

◆ III місце розділили: Ольга Замастеренко, читачка бібліотеки-філії № 6, та Єва Порхун, читачка бібліотеки-філії № 5;

◆ II місце посіли: Поліна Бикоріз, читачка бібліотеки-філії № 3; Софія Мельниченко, читачка бібліотеки-філії № 3; Варвара Пациаді, читачка бібліотеки-філії № 4

У МОЛОДШІЙ ВІКОВІЙ ГРУПІ

◆ Приз глядацьких симпатій отримав Данило Андрущенко, читач бібліотеки-філії № 3;

◆ III місце виборола Софія Дишлева, читачка бібліотеки-філії № 3;

◆ II місце розділили: Емма Семеновенко, читачка центральної

(авторська колядка та збереження народних традицій);

◆ I місце – В'ячеслав Магдальчук, читач бібліотеки-філії № 3; Катруся Ключова, читачка бібліотеки-філії № 6.

◆ Гран-прі отримала Альона Ващенко, читачка філії № 6. Журі вразив виступ надзвичайно талановитої дівчинки – акапельне виконання з потужним вокалом та старовинною манерою виконання.

СЕРЕД КОЛЕКТИВІВ НАГОРОДИ ОТРИМАЛИ

◆ III місце розділили дует Олени Ішук та Катрусі Дідківської, читачок бібліотеки-філії № 3, та гуртківці театру ляльок «Фантазія» Центру позашкільної освіти та професійного самовизначення учнівської молоді «Соняшник», керівник Катерина Громадська;

◆ II місце – гурт «Сяєво», читачі бібліотеки-філії № 4, керівник Яна Антоненко, та учні Білоцерківської гімназії-початкової школи № 6, читачі бібліотеки-філії № 4;

◆ I місце – гуртківці молодшої групи (3-5 років) Театру ляльок «Фантазія» Центру позашкільної освіти та професійного самовизначення учнівської молоді «Соняшник»;

◆ I місце – вихованці дитячо-юнацького клубу за місцем проживання «Перлина», читачі бібліотеки-філії № 2.

Величезна вдячність спонсорам та благодійникам, які відгукнулися і долучилися до нагородження переможців та учасників конкурсу колядок: Олені Фастівській, депутатці й підприємці; Олександрові, депутату Білоцерківської міської ради; управлінню культури і туризму Білоцерківської міської ради, КЗ БМР «Білоцерківська ЦБС ім. П. Красножона» в особі директорки Олександри Нагорної.

Тож хай різдвяні колядки принесуть усім добрим людям надію на мир та перемогу! Дякуємо нашим захисникам за можливість святкувати та проводити конкурси.

Всім учасникам, благодійникам, переможцям та їхнім родинам, бібліотечній спільноті зичимо здоров'я, всіляких гараздів, успіхів та натхнення!

Світлана ХМІЛЬОВА

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з поважними ювілеями своїх колег, які народилися в січні:
Г.С. Єгорова, Л.І. Кольцова, Л.В. Ольховська,
Г.О. Олександрова, В.П. Петренко, В.Я. Руденко,
Л.М. Рачинська, О.М. Устилова.
Хай у щасті й здоров'ї проходять літа,
Хай голубкою білою мрія зліта,
Хай Господь захистить від печалі й нужди,
Нехай мир і любов будуть в домі завжди.

На ваші прохання

Наших вулиць нові імена

Свого часу, коли в процесі декомунізації активно перейменовувались назви топонімів, пов'язані з радянським минулим, наша газета публікувала перелік оновлених назв вулиць Білої Церкви. Але до редакції продовжують надходити звернення земляків, які просять повторити публікацію. Тож ми йдемо назустріч нашим читачам (першою вказана попередня назва, після тире – нова). Крім того, вашій увазі пропонуємо й коригування в назвах вулиць.

Вул. Академіка Линника – вул. Академіків Линників.

Відбулося коригування назви, оскільки академіками були батько та син Линники. Батько – Линник Володимир Павлович, оптик. Син – Линник Юрій Володимирович, математик.

Вул. 8-го Березня – вул. Михайла Чалого.

Михайло Чалий – український педагог, громадсько-культурний діяч, літератор, перший біограф Т.Г. Шевченка. Займав посаду директора Білоцерківської гімназії.

Вул. Воводіна – вул. Володимира Івасюка.

Володимир Івасюк – легенда української музики, один із основоположників нової української естради, поет, Герой України. Своїми піснями він відроджував любов українців до своєї культури та намагався протистояти пропагандистській ідеї одного «радянського народу».

Вул. Гагаріна – вул. Млинова.

Повернення історичної назви.

Вул. Гастелло – вул. Бориса Познанського.

Борис Познанський (1841-1906) – український етнограф, історик, письменник, громадський діяч. Випускник Білоцерківської гімназії 1859 року. Як етнограф досліджував український народний побут, традиції, фольклор. Залишив спогади про Білу Церкву.

Вул. Гвардійська – вул. Володимира Антоновича.

Володимир Антонович (1834–1908) – український історик, археолог, науковий керівник М. Грушевського, один з лідерів українського національного відродження другої половини XIX ст., займався археологічними розкопками на Білоцерківщині, працював у Ватиканському архіві, де знаходив багато матеріалів з історії України, збирав документальні відомості для історико-географічного словника України (залишився невиданим), неодноразово бував у Білій Церкві з метою досліджень.

Вул. Некрасова об'єднано з вул. Грибоєдова та перейменовано – вул. Зенітного полку.

Пров. Некрасова – вул. Зенітного полку.

Пров. Некрасова приєднано до вул. Зенітного полку та надалі вважається вул. Зенітного полку.

Вул. Гризодубової – вул. Марії Примаченко.

Марія Примаченко – видатна українська художниця XX століття, лауреатка Державної премії України імені Тараса Шевченка, твори якої увійшли до скарбниці світового мистецтва.

Пров. Гризодубової перший – пров. Марії Примаченко перший.

Пров. Гризодубової другий – пров. Марії Примаченко другий.

Далі буде.

ДОРОГІ БІЛОЦЕРКІВЦІ!

22 лютого 2026 року виповнюється 50 років з дня випуску першої продукції заводу ГТВ. Ми пройшли славний шлях від будівельного майданчика до створення одного з найкращих заводів у галузі та місті. Ми вперше запровадили системи САД-Р, вітчизняні лінії неперервної вулканізації в розплавах солей, вітчизняне обладнання діафрагмової вулканізації клинових пасів... І багато чого вперше. Ми були на вістрі технічного прогресу. Завод проводив плідну соціальну політику, особливо в забезпеченні безоплатним житлом. Все це стало можливим завдяки тісній плідній співпраці робітників, інженерно-технічних працівників. За видатні трудові звершення багатьох було нагороджено орденами та медалями. Наші висуванці працювали в керівництві галузі та галузевого науково-дослідного інституту.

Оргкомітет проводить ряд заходів з цього приводу.

За довідками звертатися за телефонами: 067-320-13-12, 050-357-24-04, 097-438-27-01, 067-392-92-25, 067-497-57-57, 067-113-07-32, 096-673-65-59.

Оргкомітет

ПРОШУ ВІДГУКНУТИСЯ

шановних **Вадима Котвіцького, Володимира Коляду, Сергія Чернікова, Андрія Кромбета, Юрія Коломійця**, а також **Ляшенка**, з якими я проходив військову службу 1980 року. Мій номер телефона **067-710-44-71**.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фри; холодильник "Морозко 3м", новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні; віконні блоки, пофарбовані, засклені, 1,30 х 1,40 – 4 шт., 1,40 х 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апа-

рат; шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Металевий карниз, новий, 3 м. Тел.: 067-494-35-90.

✓ Масажне ліжко "Серагем", електрогірляку "Серагем" (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля "Жигул". Тел.: 098-10-255-08.

✓ Сушку для овочів, фруктів і трав (німецька). Тел.: 067-494-35-90.

✓ Нитки шерстяні, х/б, трансформатор ЛАТР – 9 А, зарядне 24 В – 20 А., скрипку і спальний гарнітур, ціни договірні. Тел.: 067-87-27-731.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

КУПОН ДЛЯ БЕЗПЛАТНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Назва рубрики

(куплю, продам, міняю, шукаю роботу...)

Текст оголошення

Телефон або адреса (друкуються в оголошенні)

Один купон – оголошення до однієї рубрики змістом не більше 1-го найменування. Заповніть, виріжте та відправте або принесіть за адресою: **09117, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18, редакція газети "Громадська думка".**

Минулої неділі під час Божественної Літургії у Спасо-Преображенському соборі церковні нагороди, медаль «За жертвність і любов до України», отримали добровольці формування Білоцерківської міської територіальної громади № 3, які виконують завдання тероборони в межах нашої громади, визначені бойовими розпорядженнями командира військової частини А 7042 Збройних сил України, – захищають українське, білоцерківське, небо від ворожих дронів і ракет.
ДЯКУЄМО НАШИМ ОБОРОНЦЯМ!

Прозвітували поліцейські офіцери громади

Під час робочої зустрічі в Білоцерківській міській раді керівник сектора поліцейських офіцерів громади Білоцерківщини у формі слайд-презентації відвідував про результати роботи за минулий рік.

Працівники поліції обслуговують 17 населених пунктів із загальною кількістю населення 231 080 громадян. За вказаний період офіцерами поліції було розглянуто 11 526 звернень громадян та опрацьовано 792 виклики.

Поліцейські офіцери Білоцерківської громади розкрили 182 кримінальні правопорушення та 80 кримінальних проступків. Зафіксували 1172 факти порушення громадської безпеки та задокументували 1181 адмінправопорушення у сфері ПДР.

Присутні визначили та обговорили

проблематику та шляхи вирішення певних питань у громадах.

Секретар міської ради Володимир Вовкотруб подякував правоохоронцям за співпрацю та відзначив кожного офіцера громади.

Нагадаємо адреси дислокацій офіцерів громади в Білій Церкві:

- ▲ вул. Івана Мазепи, 67-а;
- ▲ вул. Героїв Крут, 47;
- ▲ просп. Незалежності, 55.

Адреси поліцейських станцій у старостинських округах Білоцерківської громади:

- ▲ с. Пилипца, вул. Соборна, 5;
- ▲ с. Піщана, вул. Замкова, 66;
- ▲ с. Дрозди, вул. Польова, 1-а.

За матеріалами Білоцерківського районного управління поліції

Чадний газ (СО) – один із найнебезпечніших продуктів горіння. Він не має запаху, кольору чи смаку, але навіть у невеликих концентраціях може призвести до важкого отруєння або смерті за лічені хвилини.

Чадний газ – тихий вбивця!

Особливу загрозу становить неправильне використання бензинових та дизельних генераторів, а також печей і твердопаливних котлів. Категорично заборонено вмикати генератори в приміщеннях, підвалах, гаражах або поблизу вікон і дверей – вихлопні гази швидко накопичуються та проникають у житло. Генератор має працювати тільки на відкритому повітрі, на безпечній відстані від будівель.

Під час експлуатації печей небезпека виникає через несправні димоходи, засмічення, відсутність

тяги або передчасне закриття заслінки. Це призводить до накопичення чадного газу в оселі, особливо вночі.

Пам'ятайте основні правила безпеки:

- не використовуйте генератори в приміщеннях;
- регулярно перевіряйте та очищуйте димоходи;
- не закривайте пічну заслінку до повного припинення горіння;

ннення горіння;

- забезпечуйте провітрювання приміщень;
- за можливості встановіть датчики чадного газу.

Перші ознаки отруєння чадним газом: головний біль, запаморочення, нудота, слабкість, сонливість. У разі появи симптомів негайно вийдіть на свіже повітря та викликайте екстрені служби.

Дотримання простих правил може врятувати життя вам і вашим близьким.

Білоцерківське РУ ЦЗ та ПД ГУ ДСНС України у Київській області

Телефонне шахрайство

Це вид шахрайства, коли невідомий телефонує і переконує жертву повідомити особисту, фінансову чи конфіденційну інформацію або переказати гроші.

Що потрібно шахраю?

- ▲ Реквізити платіжної картки.
- ▲ Паролі, коди банків та мобільних операторів.
- ▲ Кодові слова.
- ▲ Зняти ліміти з картки жертви.
- ▲ Переконати жертву здійснити переказ коштів на свою користь.

Що робити?

Начальник 9-го відділу управління протидії кіберзлочинам у місті Києві капітан поліції Андрій Пархоменко розповів, у яких випадках краще припинити розмову:

- ▲ якщо запитують термін дії картки, тризначний номер на звороті картки, паролі, коди банків та мобільних операторів;
- ▲ коли в телефонній розмові керують вашими діями (просять зробити трансакцію, встановити програму на ваш пристрій);
- ▲ коли просять сфотографувати та переслати/надати фото платіжної картки;
- ▲ якщо лякають, що ваша картка заблокована, а злочинці зламали рахунок;

▲ коли просять перейти за посиланням та зазначити всі персональні дані й реквізити платіжної картки.

Шахрай може назватися будь-ким:

- ▲ працівником банку,
- ▲ працівником НБУ, Пенсійного фонду, Фіскальної служби,
- ▲ працівником поліції,
- ▲ працівником комунальних служб,
- ▲ представником мобільного оператора,
- ▲ покупцем вашого товару тощо.

Якщо ви випадково повідомили шахраю реквізити картки та паролі, негайно заблокуйте картку; якщо повідомили пароль до інтернет-банкінгу, негайно заблокуйте картку, рахунки та доступ до інтернет-банкінгу. (Телефонуйте на гарячу лінію банку, зазначену на звороті картки або через інтернет-банкінг.) Зверніться до Кіберполіції онлайн (за посиланням <https://ticket.cyberpolice.gov.ua/>).

► УРОКИ ЖИТТЯ

– Нізашчо! Я проти! Ну на кого ти будеш схожа?!

– Мамо, тату, це моє рішення і рішення мого класу. Мені теж лячно, але зробить це.

– Хлопці, ви здуріли?!! Ти ж батько! Скажи йому щось. Зима на носі. У голову ж буде холодно. Хіба нема іншого способу, щоб її підтримати?

– Наш син так вирішив. Тож будьмо на його боці і на боці його колективу.

– Я відмовляюся на це дивитися! Такі кучерики, таке густе волосся!

– Нічого, жінко. Буде ще густіше. Але ти тільки подумай – ЯКІ ж вони молодці!

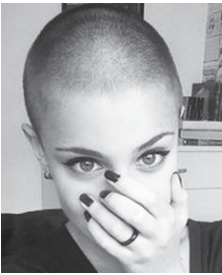
– Мамусю, мені так боязко. Підтримай мене. Це ж лише якийсь місяць, а потім буде “іжачок”. Бо ж я не можу цього НЕ зробити. Всі – то всі.

– Я зараз директору подзвоню! Що це за вибрики? Хто це таке придумав? Ну на кого він буде схожий? На арештанта?

– Кохана, я вже класному дзвонив. Так треба. Це рішення всіх учнів його класу.

У цей осінній вечір подібні емоційні

Лисі

розмови й навіть скандали звучали ще в двадцять квартирах цього мікрорайону.

Крім однієї оселі, де було тихо і трохи сумно. Дівчинка Софійка плакала.

– Ну як я туди піду така? Мене ж там усі засміють! Особливо Анжела і Вероніка... Вони й так мене недолюблювали. А їх у класі всі дівчата слухають. Та й хлопці.

Вона заридала, сидючи на підлозі, сховавши обличчя в мамі на колінах. Та гладила її по голівці.

– Квіточко наша, головне, що ти вдома. Головне, що цей жах вже в минулому. Ти така сильна. Все буде добре. Тебе так проведе завтра. Твої друзі вже виросли за той час, поки ти їх не бачила. Вони все зрозуміють.

Плечі дівчинки здригалися від схлипувань.

– А Даня? Він смикав мене за кіски... За що він тепер смикатиме? Я нікуди не піду-у-у-у-у-у...

Софійка на днях повернулася з клініки, де вона кілька місяців боролася за життя, переносючи хімію за хімією. І хвороба таки здалась, відступила. Молодий організм і жага до життя перемогли. Дівчинка вже мала повернутися до школи й до навчання. У той вечір вона плакала, а мама ніжно гладила її бліду голівку, де зовсім не було волосся.

Вранці до школи підійшли двоє. Чоловік вів за руку дівчинку з почервонілими очима. Вона була в спортивній шапочці аж на вуха.

Легідне осіннє сонце не пекло, а звеселяло світ. Перший урок вже почався.

– Тату, я почекаю перерви. Можна?

– Хороша моя, нічого не бійся. Згадай, через що ми пройшли. Знай, що я завжди з тобою тут і подумки. Твій класний керівник Володимир Михайлович все знає. Просто постукай і заходь. Ти в мене дуже сильна. Я люблю тебе й пишаюся тобою. Вперед. З Богом!

– Але шапки я не зніматиму.

Софійка швидко обійняла тата і зайшла в приміщення школи.

В двері класу боязко постукали.

– Заходьте, – Володимир Михайлович зупинив розповідь і повернувся до входу в клас. В дверях стояла його учениця з заплічником, в курточці і в шапочці, хоч було ще досить тепло.

– О! Софієчко! Ми раді тебе бачити! Проходь, будь ласка. Нарешті ти повернулась, – учитель стояв біля вікна з дійсно дуже радісним виразом обличчя.

Підбадьорена вчителем дівчинка зайшла в клас, дійшла до середини і, піднявши нарешті погляд на своїх одно-класників, остовпіла.

В класі всі учні сиділи в геть подібних до її шапочках на головах по самі вуха. Але очі у всіх хитро блищали.

Раптом по чийсь майже нечутній команді кожен схопив рукою за свій головний убір, і, стягуючи його, всі в один голос закричали:

– Сюрприиииииз!!!

І весь клас аж засвітився двадцятьма п'ятьма лисинами, які були такі свіжострижені, що аж синюваті.

Від побаченого Софійка поточилася і, щоб не впасти, сперлася на дошку на стіні.

– О Боже! – тільки й змогла тихо вимовити мала.

Вона підняла руку і стягнула з безкосої блідесенької голови й свою шапку.

Сльози рясно потекли з її очей. Вона сміялась і плакала одночасно.

Лисоголові хлопці і такі ж дівчата кинулися до Софійки й почали по черзі її обіймати. Деякі брали долонями її голівку і прихилили до своєї, також голомозої. Всі посміхалися й шуміли. У багатьох були мокрі очі.

“Привіт!”, “Вітаю!”, “Ти перемогла!”, “Ми раді тебе бачити!”, “Ти – крута!” – звучало наперебій різними дитячими головами. Шморгаючи носами, її радо обійняли й Анжела, й уже зовсім не кучерява Вероніка, а лисий Даня потис за плечі й забрав у неї рюкзак.

Володимир Михайлович стояв збоку й мовчки втішався від споглядання такого радісного учнівського гармидеру в класі. Він посміхався і прямо світився всім обличчям.

ЯК же він любив цих усіх своїх тимчасово лисих зірвиголів і ЯК неймовірно пишався ними, їхнім на все життя незабутнім і основоположним рішенням і вчинком!

По щоді його неприховано повзла скупка чоловіча сльоза. Сльоза радості й ПЕРЕМОГИ життя.

Це був урок історії України. Новітньої історії. Незабутній урок для всіх.

Легідне бабине літнє сонце посміхалося крізь вікно, виблискуючи на 27-ій у цьому класі повністю лисій голові вчителя.

З відкритих джерел

ОВЕН. Подбайте про фінанси. Гарний час, щоб попросити підвищення на роботі. Колеги підтримають вас.

ТЕЛЕЦЬ. Краще не ігнорувати дзвінки від друзів. У любовній сфері ваша інтуїція допоможе відрізнити справжні наміри від ілюзій.

БЛИЗНЮКИ. Варто обговорити зі своїм партнером почуття та сумніви, не концентруйтеся на фінансових проблемах.

РАК. Дехто може скористатися вашою довірливістю. Ймовірно, ви посваритесь із близькою людиною і повернути її прихильність буде завданням не із легких.

ЛЕВ. Намагайтеся не сприймати слова недоброзичливців близько до серця. Це просто складний період, після якого прийде біла смуга.

ДІВА. Нарешті владнаєте питання, що давно турбували. На роботі можуть завалити понаднормовими обов'язками, які будуть щедро оплачені.

ТЕРЕЗИ. Період затишку й тепла. Ваша чуттєвість посилиться, через що станете особливо привабливими для партнера. Не відкладайте на завтра те, що можна зробити сьогодні.

СКОРПІОН. Невелика пауза для стратегічного планування врятує вас від зайвих помилок. Можливе романтичне знайомство.

СТРІЛЕЦЬ. Використайте цей тиждень для завершення початих побутових справ, укріплення фінансового стану. Стосунки вимагатимуть нових цікавих моментів.

КОЗЕРІГ. Не поспішайте із рішеннями. Оточуйте себе тільки перевіреними людьми.

ВОДОЛІЙ. Удача на вашій стороні. Беріть її сміливо у будь-які поїздки, проекти та зустрічі.

РИБИ. Природна емпатія дозволить вам глибоко зрозуміти партнера, але будьте обережні, щоб не «потонути» у чужих почуттях. Важливо оточити себе позитивними людьми.

Гороскоп

26 січня - 1 лютого

Сайт Shoptik. ua	П'ятниця, 23.01		Субота, 24.01		Неділя, 25.01		Понеділок, 26.01		Вівторок, 27.01		Середа, 28.01		Четвер, 29.01	
		ніч -8		ніч -11		ніч -11		ніч -5		ніч -4		ніч -7		ніч -7
		день -5		день -7		день -5		день +1		день -1		день -4		день -5

Нерозумні люди сперечаються з іншими, мудрі – самі з собою.

Громадська думка

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук".
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.

Ксенії (Оксани) Римлянки

24 січня

Народилась Ксенія в V столітті в Римі, в сім'ї сенатора. При народженні отримала ім'я Євсенія. З дитинства перебувала в любові до Ісуса, з віком зрозуміла, що хоче віддати своє життя Йому. Її батьки про це нічого не знали, а донька не розповідала, розуміла, що не погодяться з її вибором. Коли Євсенія піросла, вони знайшли її нареченого і почали готуватися до весілля. Тоді дівчина наважилась роздати все своє багатство нужденним і однієї ночі разом зі своїми двома служницями покинула рідний дім. Дорога їхня тривала довго і була нелегкою. Все це Євсенія робила для того, щоб заплутати свої сліди, знаючи, що батьки шукатимуть її. Так прибули вони на острів Коа, де зупинились у невеличкому будинку на окраїні поселення. Тоді Євсенія і змінила своє ім'я на Ксенію, що означає «подорожня». Життя своє жінки присвятила молитві та справам у славу Божу.

В цей час на Коа прибув отець Павло, ігумен монастиря св. Андрія в карійському місті Миласі, який і став духовним провідником трьох молодих жінок. З Коа вони направились до Миласа, де Ксенія придбала невеликий будинок і переобладнала його на монастир. З часом до Ксенії почали приєднуватись й інші дівичі, які хотіли бути черницями. Після смерті єпископа Миласа його наступником став ігумен Павло. Тоді він висвятив Ксенію на диаконесу, й вона допомагала в

церкві й опікувалася жінками. Та служила на землі Богів преподобна Ксенія недовго. Відчула, коли повинна була постати перед Творцем, скликала сестер, щоб попрощатися. Залишившись у церкві сама, довго стояла перед розп'яттям і молилася. Та ось засяяло ясне світло і з храму донісся приємний запах. Коли сестри увійшли всередину, то побачили диаконесу на землі мертвою. Тоді над церквою з'явився блискучий хрест у сяючому вінку. Це бачили жителі міста, єпископ Павло, та не знали, що трапилось. Під час поховання св. Ксенії цей вінок із хрестом супроводжували гріб аж до місця, де поховали святу. Незабаром померли і її служниці, які вірно служили Господу. Їх поховали біля святої Ксенії. Одна з них, відчуваючи свій кінець, розкрила таємницю Ксенії, яка, покинувши все, пішла вслід за Творцем і Спасителем.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

► Світ природи

Тварини-велетні

(Продовження)

Індійські слони менші від африканських. Бивні бувають, як правило, у самців. Проживають у лісових урочищах Південно-Східної Азії. Віддають перевагу рідким лісам з підліском бамбука. Піднімаються високо в Гімалаї – до вічних снігів. У стаді по 10-20 тварин, зрідка – 100 голів.

На відміну від африканських, індійські слони легко приручаються, швидко навчаються, можуть виконувати складну роботу. В заборонених районах їх використовують як верховин тварин – вони перевозять на собі чотири людини. Також переносять вантажі вагою 300-400 кг. На лісозаготівлі транспортують важкі колоди,кладають дошки в штабелі на пилорамах, вантажать і розвантажують баржі. Цих тварин використовують під час полювання та пишних святкових церемоній. Продають їх зоопаркам і циркам усього світу.

На аренах деяких цирків (наприклад, Пекінського) дресировані слони виконують різні вправи: хоботами піднімають двопудові гири, садовлять у корзини на спинах по 6 дітей або 10 невеликих мавп і катають їх по колу. Також вони забивають ногою шайбу у ворота з 5 метрів, по команді дресировальника видають гучний, трубний звук, підтанцювують під музику, виконують вправи з гумовим м'ячем.

У лісових угіддях Пакистану приручений індійський слон під орудою погонича працював на санітарній рубці. Він переносив хоботом до лісової дороги зрізані дерева (без гілок) і складав у штабелі. Робітник під час відпочинку ділився з «напарником» харчами, обливав його водою. Якось в обідній час погонич відійшов убік на кілька метрів. Раптом із-за дерев вискочив чорний ведмідь, схопив чоловіка за спину гострими пазурами. На його відчайдушний крик

миттєво підбіг слон і з силою вдарив звіра об стовбур дерева...

На ділянці тропічного лісу Індії проводилася суцільна рубка. Там одомашнений слон під керівництвом індуса зносив важкі колоди і рівно їх складав. Та неочікувано штабель розвалився, і колоди придавили ноги погонича. Почувши голосний крик, слон швидко підступив до чоловіка, згріб колоди хоботом і підняв їх вгору. В обід чоловік частував свого рятівника смачними плодами.

На території італійського зоопарку в Неаполі у вольєрі з басейном індійський слон любив притулятися до ґрат, де відвідувачі гладили його хобот, вуха, торкалися бивнів, пригощали ласощами. Але доглядач часто відганяв слона. І коли подавав харчі, підкидав до них гілки з листям колючої акації й отруйного сумаха, морських їжаків, ящірок, медуз – щоб посміятися з двотонного силача. А одного спекотного дня італієць став поливати тварину гарячою водою з шланга. Не витримавши наруги, велетенський підбіг до наглядача, схопив хоботом, підняв і кинув у басейн з водою. Травми в недобррозичливця виявилися незначними, з роботи його звільнили. Через знущання наглядача зі слона захисники диких тварин звернулися до суду, який присудив зловмиснику 1000 євро штрафу...

Іван ВАСИЛЕНКО, Віктор ДЕМЕЩУК

► Смачного

Курка в банці з овочами

1 кг курятини, 1 цибулина, 1 солодкий перець, 5 г часнику, 2 лаврових листки, 1 морквина, сіль, перець.

Курку нарізаємо порційно. Моркву – кружальцями, цибулю – півкільцями, перець і часник – невеликими брусочками.

В банку кладемо лавровий листок, перець горошком, трохи овочів, потім кілька шматочків м'яса, поверх нього – овочі й знову

